

Kort verslag van de zomer koffieochtend in Sa Leuk Hûs

op woensdagmorgen 3 juli 2019

De temperatuur buiten is niet hoog en al schijnt zo nu en dan de zon, het is toch te koud om buiten te zitten. We kunnen dit keer weer in de kledingverhuurwinkel van S zitten (vroeger café De Vier-sprong) aan de grote tafel, waar het blad met kopjes en koffie- en thee kan al klaar staan. De groep is vrij groot en we moeten regelmatig stoelen bijzetten voor mensen die binnenvallen voor een kopje koffie. H de chauffeur schuift ook aan omdat hij graag aan dit gezelschap iets wil vertellen.

Hij begint met het noemen van het feit dat het busje van Patina (o.a. voor vervoer van 2 rolstoelen) niet meer gebruikt wordt. Het probleem is dan dat mensen die niet zonder rolstoel kunnen, geen vervoer hebben. Na intensief overleg heeft hij het voor elkaar gekregen dat hij dit busje mag hebben. Dagelijks vervoert hij mensen (zoals M) naar Heemstra State om daar te eten. H heeft er toen over nagedacht en is nu bezig met het opzetten van een Stichting (MVT), zonder winst oogmerk. (De notaris vond dit zo'n mooi idee, dat hij geen kosten in rekening heeft gebracht). H heeft bij verschillende bedrijven ondersteuning gevraagd, waarbij zij een reclame sticker op zijn busje kunnen plaatsen, en hij dan jaarlijks een kleine bijdrage ontvangt. De plaatselijke Chinees en AH in Gytsjerk hebben dit al toegezegd.

Nu is H bezig om mogelijkheden te scheppen voor bv. uitstapjes voor mensen met speciaal vervoer, een leuke morgen of middag te bezorgen (tegen kostprijs). Hierbij vraagt hij ons, of wij willen nadenken of er wensen zijn voor een leuke bestemming, waar 2 mensen met rolstoel mee kunnen, en nog 4 mensen met rollator. Als er meer mensen mee willen, kunnen zij er altijd met een gewone auto achter aan rijden. Wij vinden dit een bijzondere actie en spreken af de volgende week (koffiemorgen 10 juli) er verder over te praten, op welke manier we er gebruik van kunnen maken.

Zoals 2 weken geleden was afgesproken, vertelt G over de reis per bus die zij met Melle heeft gemaakt naar Normandië. Ze moesten eerst op verschillende plaatsen in Nederland mensen ophalen en reden daarna naar Parijs. Daar was een actie van betogers met de gele hesjes bezig. Dat kwam wel erg bedreigend over. Naast Parijs hebben ze ook verschillende andere uitstapjes gemaakt. Vooral de begraafplaatsen en de monumenten van de 2^e wereldoorlog, waren erg indrukwekkend. Daarnaast hebben ze ook een proeverij bezocht en andere uitstapjes gemaakt. Het was een heel bijzondere reis en zeker de moeite waard.

Het was wel heel bijzonder dat we, ondanks het feit dat we binnen zaten koffie te drinken, er ook dit keer een man en vrouw op de fiets langs reden en bij ons kwamen. Zij stelden zich voor als I en A en

kwamen uit Leeuwarden. Op de vraag van Frouwina (opbouwwerker bij KEARN) wat ze zoal deden, was vooral het verhaal van A bijzonder. Hij is nu met pensioen, maar doet nu vrijwilligerswerk.

Hij werkt tegenwoordig als vrijwilliger bij Tumba, waar ze groepen en scholen of bejaardentehuizen bezoeken, om te praten en

discussiëren over discriminatie.

Maar ook over het accepteren van verschillende groeperingen van homo en lesbische stellen. Dit doet hij door o.a. het programma "Wie van de drie" te gebruiken. Zoals "wie is de echte Jan", alsof je aan de buitenkant van een mens kan zien of hij homo is. Hij kon hier boeiend over vertellen. Want dit komt ook voor in bejaardentehuizen, waar men dikwijls vreemd op kijkt als er 2 mannen of 2 vrouwen opeens met elkaar gaan samen wonen.

Nu het woord discriminatie viel, zei H, dat hij erg veel moeite had dat er zoveel aandacht was voor de Slavernij in het verleden en de herdenking ervan. Hij vond het vreemd dat de regering excuses daarvoor aanbood, over iets dat al zoveel jaar geleden is gebeurd. Wij hebben daar toch niets mee te maken, zei hij, wat moeten we er dan nu nog mee. Er ontstond daarna een hele discussie over dit onderwerp.

H vroeg aan H, wat er verkeerd was om excuses aan te bieden. Dat is in wezen een eenvoudig gebaar en kost alleen wat moeite.

D vertelde over haar vriendin uit Indonesië, die nog altijd moeite heeft met de verhalen die de moeder van haar oma haar vertelde over die tijd met de vele slaven. Iedereen luisterde naar de mening en ervaringen van de anderen, en dan het is toch heel bijzonder dat we op deze koffiemorgen hier met elkaar over kunnen praten.

Anton en Inge genoten van deze bijeenkomst en willen graag nog een keertje langs komen. Inge is ook erg actief als vrijwilliger en zou het leuk vinden daarover een volgende keer iets over te vertellen.

Toen bijna iedereen al weg was, waren Dicky, Frouwina en Nini het tot slot met elkaar eens, dat onze (woensdag) koffiemorgen iedere keer weer iets bijzonders op tafel brengt en daardoor wel heel waardevol is.

3 juli 2019
Nini Brink, Gytsjerk